
EUGEN D. POPIN

S-a stins la amiaza zilei celei dintâi din iunie

Ceea ce voi scrie aici sunt gânduri pe care nu mi-am putut imagina vreodată că realitatea mă va aduce dinaintea imaculatului și va trebui să las tristețea să mă rostească în cuvinte. Un mesaj venit în dimineața celei de a doua zile a lui iunie, tulburând seninul și liniștea colțului meu de lume, îmi aducea o veste care, la prima lectură, m-a fulgerat, m-a oprit la mijlocul clipei, m-a cutremurat până în adâncul sinelui. Iar eu refuzam la modul cel mai vehement să cred conținutul lui ce venea de la bunul meu prieten și coleg de redacție Vasile Gogea. Care îmi transmitea faptul că omul, prietenul meu, poetul Andrei Zanca, cel care mi-a stat alături la realizarea proiectului „Alternanțe” s-a stins la amiaza zilei de 1 iunie 2022 în orașul său de reședință Heilbronn.

Ultima oară când am vorbit la telefon cu Andi, era în după amiaza zilei de 11 mai 2022, vocea lui era un pic altfel decât de obicei, parcă mai puțin viguroasă. Iar de data asta, convorbirea noastră a durat doar (!) o jumătate de oră. De obicei durata convorbirilor noastre depășea o oră bună, noi având întotdeauna multe de discutat și de comentat. Printre altele și lecturile noastre erau subiecte care prelungeau uneori foarte mult convorbirile. Era o mare satisfacție pentru noi amândoi să constatăm că aveam, nu rare ori, aceleași puncte de vedere privind cărțile unor scriitori importanți germani, dar nu numai. Pe lângă faptul că discuțiile cu Andi erau, măcar pentru mine, dovada celei mai sincere prietenii, amândoi neocolind niciodată puncte sensibile din cotidian, ori din viața privată. Ele erau și ocazia de a vorbi limba în care scriam și citeam, comentând nu rareori articole din presa literară din țară.

Din păcate, Andi Zanca, un scriitor cu o vastă și profundă cultură, a fost „uitat” de cei care se cuvenea să-i acorde atenția binemeritată. Ori datoria criticii literare, a oricărei literaturi, este să analizeze critic lucrările scriitorilor importanți și reprezentativi ai

literaturii contemporane, indiferent unde se află ei, în țară, ori înafara ei. Fapt semnalat și de criticul Dumitru Chioaru în revista Ramuri nr. 08/2010 „...Fiind departe de viața noastră literară, el a ieșit – cum se spune – din cărțile celor care fac și desfac listele canonice.”

Iar acum, cel care a dat literaturii române volume de certă valoare, care a tradus (transpus, cum obișnuia Andi să denumească traducerile sale) autori de primă mărime din literatura contemporană germană, s-a întors la casa Tatălui, în liniștea și tihna eternului. Fie ca Tatăl ceresc să-l așeze între cei buni și drepecți, dăruindu-i liniștea și odihna eternului.

Binecuvântată fie-i amintirea! Eu îi voi simți lipsa câtă vreme voi mai fi în lumea albă.

regăsire *

lui A.Z.

aici la acest capăt de țarină
străbătut
ca pretutindeni
de trecere
și nemiluire
s-a împlinit
ziua cea dintâi
ziua în care
cețurile
neputința
înșelăciunea
moina
s-au pierdut
în pâlparea
abia zărită
a razei
aflată
dintotdeauna
acolo
pe malul celălalt
blajină
îngăduitoare
fără margini

* din volumul „Murmur dincolo de tăcere”, editura Limes, Cluj 2021

PENUMBRE

Andrei Zncă in memoriam

*Mă auzi – răsuna ecoul desfirându-ți vocea
Venind parcă de la marginea timpului*

*Da te aud – te auzeam ca de obicei
Atâta doar că tu erai între acum și etern*

*Ghemuit în naivitatea mea
Murmuram rugăciunea cea smerită*

*Doamne nelegiuit-am dar iartă-ne
Iarăși și iarăși mântuindu-ne*

*După o vreme înseninat parcă
De limpezimea înaltului*

*Ai adus vorba despre Buna ta
Care-i plângea pe cei fără de Dumnezeu*

*Cuvintele tale vibrau blânde
Prin eterul în care ne aflam alături*

*Mă auzi – ai repetat pe neașteptate
Ca pe o reintrare în lume*

*Sunt aici și te aud la fel de limpede
Precum depărtările în care rătăceam amândoi*

*După amiaza aceea de cireșar
Lumina ei va rămâne încă multă vreme*

*Ca un freamăt abia bănuț
Dincolo de hăul tăcerii*

Câteva imagini de la vizita mea la Heilbronn

